

عنوان مقاله:

معماری ایرانی و اسلامی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی معماری، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

ساناز غریب

خلاصه مقاله:

همراهی و تقارن «هنر» به عنوان وجه خلاقیت و نماد روح الهی انسان با «زیبایی» به مثابه مرکز توجه فطری انسان به مبدأ و خالق خویش، در اکثریت قریب به اتفاق مکاتب و تمدن ها به انحاء و با مراتب مختلف مورد تذکر و توجه قرار می گیرد. طبیعتاً برای زیبایی و هنر و ویژگی های آنها بنا به جهان بینی و اعتقادات هر جامعه ای تعاریفی در دستمی باشد که تفاوت هایی با یکدیگر داشته و هر کی بر ساحت یا ساحت هایی از حیات انسان و با شدت و ضعف متفاوت تمرکز می باشند. مقاله حاضر بر آن خواهد بود تا ویژگی های زیبایی آن وجه از هنرهای ایرانی را که با الهام از تعالیم اسلام و در جهت تجلی کالبدی بخشیدن به اصول مبانی و ارزشهای اسلامی ایفای نقش نموده اند مورد شناسایی قرار دهد. این ویژگیها تحت سه سرفصل اصلی یعنی «وحی: منشاء و اصل و الگوی اولیه زیبایی در تفکر اسلامی»، «مبانی حکمی و نظری زیبایی» و «تجلیات کالبدی زیبایی در آثار هنری» مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار خواهند گرفت.

کلمات کلیدی:

معماری، ایرانی، فرهنگ اسلامی، اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531801>

